

Z obsahu:

**Jubileum roku 2000
má být velikou
modlitbou chvály
a díkůvdání**

Pokračování.

– strana 2 –

Adventní očekávání

Není to jen izraelský
národ, který očeká-
val svého Mesiáše.

– strana 6 –

**Nový apel
Jana Pavla II.
za mír v Zaire**

– strana 7 –

**21hodinové
vysílací schéma
Radia Proglas**

– strana 8 –

**Křesťanská a kněž-
ská statečnost**

Na svátek Ježíše
Krista Krále byl
blahořečen mučedník
P. Jakob Gapp, SM.

– strana 10 –

**Prohlášení Mendlovy
zdravotní pojišťovny**

– strana 14 –

Kontemplativní klášter pro třetí tisíciletí

Ilustrační fotografie k článku na str. 4

Jubileum roku 2000 má být velikou modlitbou chvály a díkyvzdání

Když svatý Pavel mluví o narození Syna Božího, říká, že se tak stalo „v plnosti času“ (Gal 4,4). Skutečně se čas naplnil, protože skrze vtělení Bůh vstoupil do dějin lidstva. Věčnost vstoupila do času: jaké větší „naplnění“ může ještě být? K jakému jinému „naplnění“ by mohlo dojít?

Byly vymyšleny *tajemné kosmické cykly*, v nichž prý se věčně opakují dějiny veškerenstva, a hlavně člověka. Člověk vzchází ze země a do ní se také navrácí (srov. Gn 3,19): to je při pohledu na věc zjevné. Ale v člověku je neuhasitelná touha žít věčně. Co si má myslet o životě po smrti? Spekulovalo se také o různých formách *reinkarnace*: jak člověk prožil předchozí život, tak prý bude prožívat další, buď lepší, nebo horší, až dosáhne úplného očistění. Tato víra pevně zakořeněná v některých východních náboženstvích může mimo jiné naznačovat, že člověk si nechce připustit s klidnou myslí neodvolatelnost smrti. Je přesvědčen, že jeho přirozenost je nutně duchovní a nesmrtelná.

Křesťanské zjevení vylučuje reinkarnaci a hovoří spíše o naplnění, jehož má člověk během jednoho života na zemi dosáhnout, jak je k tomu vybízen. **Naplnění svého vlastního osudu dosáhne ovšem člověk tak, že upřímně daruje sám sebe, a tento dar se může uskutečnit jedině v setkání s Bohem. Člověk tedy nalézá svou plnou dokonalost v Bohu: to je Kristem zjevená pravda.** Člověk se naplňuje v Bohu, který mu vyšel vstříc skrze svého věčného Syna. Díky tomuto příchodu Boha na zem dosáhl lidský čas, započatý stvořením, své plnosti. „Plnost času“ je ve skutečnosti pouze věčnost, ba dokonce – *ten, který je věčný, totiž Bůh*. Vzkročit do „plnosti času“ proto znamená dospět ke konci času a překročit jeho hranice, abychom v Boží věčnosti získali jeho naplnění.

V křesťanské víře má čas rozhodující význam. V časových hranicích je stvořen svět, v čase kráčeji dějiny spásy, které dosahují svého vrcholu v „plnosti času“ samotného vtělení a svého cíle ve slavném návratu Syna Božího na konci všech časů. *V Ježíši Kristu, vtěleném Slovu, se čas stává jakousi dimenzí Boha, který sám o sobě je věčný.* Kristovým příchodem začíná „poslední čas“ (srov. Žid 1,2), „poslední hodina“ (srov. 1 Jan 2,18), začíná čas církve, který potrvá až do parúsie.

Z tohoto úzkého vztahu mezi Bohem a časem plyne *povinnost čas posvěcovat*. To se děje například tedy, když se Bohu zasvětili jednotlivé doby, dny, týdny, jak tomu bylo v náboženství Staré smlouvy a jak se to, i když novým způsobem, děje ještě dnes v kultu křesťanském. Při obřadu požehnaní velikonoční svíce, která symbolizuje vzkříšení Krista, říká celebrant: „Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega. Kristus je Pán všech věků, On vládne dějinám, jeho je království i moc i sláva po všechny věky věků“. Tato slova pronášá, když vrývá do svíce příslušný letopočet. Význam tohoto obřadu je jasný: zdůrazňuje, že *Kristus je Pán času, jeho počátek i konec; jeho vtělení i zmrtvýchvstání objímají každý rok, každý den a každý okamžik, aby se takto znovu shledaly v „plnosti času“*. Proto církev prožívá a slaví posvátnou liturgii po celý rok. *Solární rok je tak prostoupen rokem liturgickým, který určitým způsobem reprodukuje*

veškeré tajemství vtělení a vykoupění, od první neděle adventní až po slavnost Krista Krále, Pána všeho a veškerých dějin. Každou neděli se připomíná den zmrtvýchvstání Páně.

Z tohoto zorného úhlu lze porozumět *obyčejí jubileí*, který má svůj počátek ve Starém zákoně a pokračuje v dějinách církve. Ježíš Nazaretský vešel jednoho dne do *synagogy svého města* a pak povstal, aby předčítal (srov. Lk 4,16–30). Předložili mu knihu proroka Izaiáše a on z ní četl: „Duch Páně, Duch Hospodinův je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat *Hospodinovo milostivé léto*“ (Iz 61,1–2).

Prorok mluvil o Mesiáši. „Dnes,“ dodal Ježíš, „se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli“ (Lk 4,21). Poučil je, že on sám je Mesiáš zvěstovaný proroky a že jím začíná tolik očekávaný „čas“: přišel den spásy, „plnost času“. *Všechna jubilea mají vztah k tomuto „času“ a obracejí se k mesiášskému poslání Krista, který přišel jakožto „pomazaný Duchem svatým“, jakožto „poslaný Otcem“*. On zvěstuje chudým evangelium, zajatým propuštění, propouští zdeptané na svobodu a slepým vrací zrak (srov. Mt 11,4–5; Lk 7,22). Takto dovršuje věčně „léto Hospodinovy přízně“, které nevyhlašuje pouze slovy, ale především skutky. Jubilejní rok, totiž „léto Hospodinovy

Slovo „jubileum“ v sobě nese radost; radost nejen vnitřní, ale také potěšení, které se projevuje navenek, protože Boží příchod je vnější událost, kterou lze vidět, slyšet i hmatat, jak říká svatý Jan (srov. 1 Jan 1,1). Je tedy správné projevovat také navenek radost z tohoto příchodu. Znamená to, že se církev raduje ze spásy. Volá všechny k radosti a usiluje o to, aby se vytvořili podmínky, za nichž by mohla spásonosně prostředky sdílet se všemi. Proto v roce 2000 bude velký jubilejní rok.

Jan Pavel II., *Tertio millennio adveniente*, čl. 16

přízně“, je *vlastní způsob Ježíšova působení*, nikoli časové ohraničení nějaké připomínky.

Ježíšova slova i skutky tak naplňují celou starozákonní tradici jubilejních let. Je známo, že jubilejní rok byl čas *zvlášť zasvěcený Bohu*. Slavil se každý sedmý rok, podle Mojžíšova zákona: šlo o „sobotní rok“, v němž pole ležela ladem a otroci byli propuštěni na svobodu. Povinnost propustit nevolníky podrobně vymezovaly příkazy jednak 2. knihy Mojžíšovy (Ex 23,10–11), jednak 3. knihy Mojžíšovy (Lv 25,1–28) a konečně 5. knihy Mojžíšovy (Dt 15,1–6), to jest konečně veškerá závazná nařízení posvátných knih, která tak nabývají této podoby. V průběhu sobotního roku se kromě propouštění otroků odpouštěly ze zákona všechny dluhy podle určitých předpisů. A to všechno se mělo konat k Boží počtě. Sobotní rok měl rovněž vztah k „jubilejnímu“ roku, který se slavil každých padesát let. V jubilejním roce se rozšiřovaly zvyky sobotního roku a byly slaveny obřadněji. Ve (Pokračování na str. 6)

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 61,1–2a.10–11

Duch Pána, duch Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto. Radostí jásam v Hospodinu, má duše plesá v mém Bohu, neboť mě oblékl v roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít své setbě, tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti a slávě před všemi národy.

2. čtení – 1 Sol 5,16–24

Bratři! Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte (Bohu). Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. Nezhášejte oheň Ducha, nepodceňujte dar promlouvání z vnuknutí, ale všechno zkoumejte, a co je dobré, toho se držte. Varujte se zla, ať se objevuje pod jakoukoli tvárností. Sám Bůh pokoje kež vás dokonale posvětit. Ať si uchováte ducha naporušeného a duši i tělo neposkvěněné pro příchod našeho Pána Ježíš Krista. Věmý je ten, který vás povolává, a on to také splní.

Evangelium – Jan 1,6–8.19–28

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. A toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho tázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: ‚Vyrovnejte cestu Pánu,‘ jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánku.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

Myšlenka na neděli

KDO JSI?

Zamyšlení nad úryvkem Jan 1,6–8.19–28

Uprostřed vás stojí ten, koho vy neznáte

Vrať se ještě jednou na břeh Jordánu *nedaleko Betánie, kde křtil Jan*. On je *člověk poslaný od Boha, aby vydal svědectví o světle*⁽¹⁾. I bez sdělovacích prostředků se pověst o něm šíří daleko široko. Pozoruj chvíli zástupy, které sem přicházejí a naslouchají slovům muže oděného do velbloudí srsti. Ptej se jich, proč sem putovali. Oni ti povědí, jak dalekou cestu vážili, aby se při křtu vodou mohli vyznat ze svých hříchů. Chtějí mít jistotu, že se zbaví tíže svého svědomí. Pro mnohé z nich je dnešní den svátkem, který prožijí jen jednou v životě. Kolik ty jsi ochoten ujít za svým očistěním? Vážíš si náležitě toho, že pro tebe Pán připravil ve své svátostné instituci tak snadno dostupnou příležitost k vyznání a odpuštění hříchů?

Janův věhlas přivedl na toto opuštěné místo i jiné příchozí, kteří se nezajímají o křest, ale o osobu Křtitele.

Kdo jsi? Za koho se sám pokládáš?

Jan vyznává po pravdě: *Nejsem Mesiáš. Jsem jen hlas toho, který volá v pustině*. Polož tuto otázku sám sobě. *Za koho se pokládáš?* Nic nezapři a otevřeně vyznej. Nezakryvej sám sobě pravdu o své osobě. Na upřímnosti tohoto přiznání závisí, jak se otevřeš Boží milosti a jak budeš prospěšný sobě i těm druhým. Neboj se přiznat si, že nejsi ničím. Můžeš se stát nástrojem Toho, který ti dává milost, že si poslouží tvým slovem, tvým příkladem. Ale nesmíš mu překážet tím, že se budeš pokládat za někoho, kým nejsi, že si budeš přepisovat zásluhy za to, co jsi nezpůsobil ty, ale jeho milost.

Proč tedy křtíš?

Proč děláš to, co my neděláme? Proč nás dráždíš tím, že jsi jiný?

Protože *uprostřed vás stojí Ten, koho vy neznáte*. To je to nejsmutnější svědectví, které již na samém začátku oznamuje *hlas volajícího na poušti*. Tato slova Jana Křtitele budou platit i po třech letech, přestože se tito vyslanci farizeů tolikrát osobně potkají a střetnou se Synem člověka. Neznají a nepoznají ho, protože nejsou ochotni *urovnat mu cestu, učinit ji přimou*,

vyrovnat zákruty neupřímnosti, pokrytectví, přetvářky, srovnat všechny pahorky sebelásky, domýšlivosti, ješitnosti a nedůtklivosti, vyplnit všechna údolí prázdnoty a malichernosti upřímnými skutky pokorné zbožnosti, pokání a milosrdenství. Sestup k Janovi do Jordánu a popros jej, aby ti svým křtem otevřel oči, abys nechodil slepě kolem Ježíše, který je všude kolem tebe, abys Jej dobře poznával uprostřed svých bratří a rozeznával *světlo, které přichází na tento svět*. Jestliže Jan není hoden ani rozvázat jeho střevíc, zkus domyslet, čeho jsi hoden ty, a podle toho si ještě lépe upřesni odpověď na otázku, *za koho se pokládáš*.

Zneuznání a nepochopení těch, kteří *vydávají svědectví*, pramení z neschopnosti či spíše z neochoty poznat sám sebe a poznat Toho, *kteří je uprostřed*, slyšet v hlasu svědka Jeho hlas, který, dokud je čas, vyzývá k obrácení. Záleží vůbec na tom, koho si Bůh vybere za svého posla? Nepatří k požadovanému obrácení, abys přijal s pokorou důležitou výzvu bez vlastních podmínek, nároků, požadavků a mimořádných důkazů? Může snad někdo říct, že výzva k *urovnání cesty Páně* pokáním a upřímným obrácením je závazná jen tehdy, když nám vyhovuje ten, kdo ji tlumočí? Kdo si může myslet, že taková výzva je pro něho zbytečná, nebo dokonce nepřijatelná?

Jak vidíš, zkoumat legitimitu proroka ti nebude nic platné, neobrátiš-li pozornost nejprve sám k sobě. *Plamen Ducha nezhášeje, prorockými dary nepohrdeje*⁽²⁾. Nezkoumej svědka, ale jeho poselství, a především zkoumej sám sebe. Soustřeď svou pozornost na tu nejzávažnější a zcela nespornou skutečnost, a tou je *příchod Pána, který je blízko*⁽³⁾. Protože *přijde do vlastního, a vlastní jej nepřijmou*, nepřinese jen radostnou zvěst, ale i spravedlnost: *přiloží sekeru ke kořeni, a každý strom, který nechce přinášet dobré ovoce, bude poražen*⁽⁴⁾. Jestliže ti Hospodinův prorok nabízí příležitost, aby ses včas připravil na toto velké setkání, je to pro tebe velký dar a nezasloužená milost, *radostná zvěst určená pokorným*⁽⁵⁾. Pouč se proto nikoliv od farizeů, ale od těch, kteří putují z daleka za Janem s tou nejsprávnější otázkou:

Co máme dělat?

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Viz Jan 1,7; ⁽²⁾ Viz 2. čtení, Sol 5,19n;

⁽³⁾ Fil 4,5; ⁽⁴⁾ Lk 3,9;

⁽⁵⁾ Viz 1. čtení Iz 61,1; ⁽⁶⁾ Srov. Lk 3,10

Kontemplativní klášter je místem neutuchající modlitby a rozjímání. Je místem, kde se v tichu a samotě celým srdcem naslouchá Bohu. Pro okolní svět je velkým znamením a svědectvím o Boží lásce, která jediná je schopná zcela naplnit srdce člověka. Je také místem zápasu s naší lidskou slabostí a ubohostí a místem, kde se vyprošuje Boží milosrdenství a slitování. Je místem úsilí o svatost, místem, o kterém dvojnásobně platí, že poslední budou prvními.

Kontemplativní klášter je znamením, jak daleko člověk přesahuje hranice hmotného světa i sebe sama.

Kontemplativní kláštery jsou místy, která se zrodila z nesmírné žízně člověka po Bohu.

Kontemplativní kláštery jsou srdcem církve. Važme si toho, že toto srdce také tepe v naší církvi, v církvi, která stojí na prahu třetího tisíciletí.

Kontemplativní klášter pro třetí tisíciletí

Homilie olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, kterou pronesl při svěcení kaple sv. Anežky České v prostorách nového kláštera sester klarisek-kapucínek ve Šternberku u Olomouce 24. 11. 1996, na slavnost Ježíše Krista Krále.

Dnes jsme, drazí přátelé, přišli na bohoslužbu, která má mnoho zvláštních pohledů. Slavíme dnes Krista Krále v tomto novém chrámě, který je součástí kláštera. Myslím, že to všechno nám dnes cosi říká. K čemu klášter lidí, kteří se zasvětili Kristu a opouštějí svět a chtějí žít v jakési fyzické izolaci od světa, aby pro ten svět mohli být těmi, kteří vyprošují a přivolávají Boží požehnání? Jaký smysl by měl život v takové komunitě, kdyby tu nebylo jedno upřímné a zásadní veliké rozhodnutí pro Krista, kterého si ty duše zvolily za svého Pána a za svého Krále.

Když hovořím o Kristu Králi, nemyslím tím na žádné politické instituce minulých dob. Ale využijeme-li toto slovo, tak jak se používá v liturgii, chceme říct – možná mladí by to řekli trochu jinak, oni říkají, že někdo je jednička, a podobné výrazy používají – snad bychom mohli říct: tento svátek dnes hovoří o tom, že Kristus se stal hodnotou číslo jedna pro celý život člověka.

Já myslím, že když se díváme ještě blíže na Krista, musíme vidět, že tento Král, tato hodnota číslo jedna, je neodmyslitelný od kříže. Proto v určitých dobách křesťané tak také znázorňovali Krista na kříži jako krále, oblečeného a se zlatou korunou, aby ukázali: tam, na kříži si nás všechny koupil, když se za nás všechny obětoval. Tam ukázal tu svou bezmeznou lásku, která šla až do krajnosti, kdy dal i život. A nejde tu jen o darování života fyzického, ale jen myslíme

na to, že v té chvíli i na kříži tam volá také: „Bože můj, Bože můj, proč...“ A to volá Boží Syn!

Stálo by za to dlouho takto před křížem stát a rozjímat, co všechno toto jeho proč znamenalo. Ale i v tom všem vítězí jeho láska. On se stává v našich očích Králem a hodnotou číslo jedna, protože nemůžeme nikoho jiného najít, kdo by miloval více než On. Nemůžeme nikoho najít, kdo by nás miloval více než On. A tam, kde si to člověk uvědomuje, kde je osloven Láskou, nemá-li srdce z kamene, odpovídá – na Lásku láskou, na Darování darováním se.

Jistěže takto by měl odpovědět darováním svého srdce každý, kdo objevil Krista, bez ohledu na to, jestli je to laik či řeholník, jestli je to katolík či člověk jakékoli církve, která se hlásí ke Kristu.

Na Lásku odpovědět láskou. Ale samozřejmě že vidíme, že některých duší se dotýká toto Boží oslovení tak hluboce, že chtějí říct: Tobě, jen Tobě výhradně daruji svůj život. Tebe si volím za snoubence své duše. Ty jsi moje štěstí.

Ano, takový člověk potom může žít úplně šťastně, když bude třebas odloučen od všeho, ale bude-li v jeho srdci opravdovým Pánem snoubenec duše, Král Ježíš, ukřižovaný z lásky, ale silou Boží lásky vítězíci a vzkříšený.

Když se díváme na ty, kteří se rozhodují takto odevzdat

Pánu, zasvětit se mu v panenství, myslím, že nás to musí vyzývat a volat k tomu, abychom přemýšleli i nad jinými hodnotami. Třeba nad hodnotou manželství pro většinu lidí.

Dnes je někdy slyšet pochybnosti kolem panenství, kolem celibátu. Co to znamená? Komu to dnes co říká? Ale když se podíváme, kdo se tak ptá, vidíme, že často jsou to lidé, kteří se stejně tak ptají: „Má dnes ještě význam manželství? Má se manželství brát jako opravdu nerozlučné, výhradně věrné na celý život?“ Myslím, že nás musí vyzývat pohled na jednu hodnotu manželství k tomu, abychom objevili hodnotu panenství, a naopak. Jsem rád, že máme v diecézi tento klášter, který dnes může začít žít v nových prostorách, a věřím, že bude tento klášter nejen místem modlitby, kde budou sestry vyprošovat Boží požehnání a milosti pro všechny lidi žijící kolem. Ale doufám, že to bude také místo, které bude už svou existencí provokovat okolní svět k přemýšlení, a které snad také pomůže k tomu, abychom hlouběji dovedli oceňovat i tak základní hodnotu pro společnost, jako je manželství, jako je rodina. Rodina, ve které se žije z lásky, která se nebojí ani utrpení a bolesti, oběti, rodina, ve které je štěstí a radost, protože tam vítězí Kristus, který je láska.

Aby tato komunita mohla žít dobře to, k čemu se rozhodla, potřebuje nejen ubytování a prostor pro práci a stravování, ale potřebuje místo modlitby,

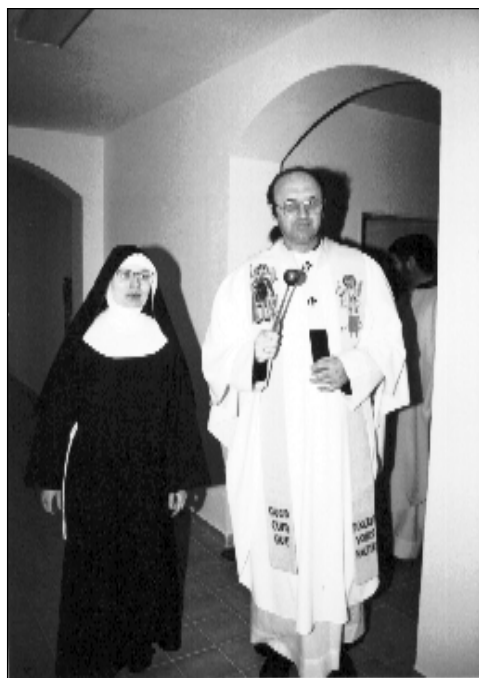
potřebuje kapli. Tam sestry přicházejí, aby prožívaly pravdivé setkání s Bohem a tam se učily přijímat se navzájem.

Jistě věříme, že všechny sestry, které se rozhodly vstoupit do tohoto kláštera, rozhodly se stát se svatými. (Ale myslím, že žádná z nich si to nemyslí ještě ani o sobě, ani o té vedle.) A protože jsou to lidé i se svými slabostmi, může to být někdy i nelehké, vytvářet společenství. Ale proto klečí společně v kapli před Pánem, kde každá ví, že nejen já, ale i ta druhá zde vyznává své viny a prosí za odpuštění. Nejen já, ale i ta druhá tady prosí o sílu nově začít a více milovat. Pravdivěji uvádět slovo evangelia do svého života. Tam přicházíme, abychom naslouchali Božímu slovu, které chceme nejenom si pamatovat anebo mu rozumět, ale které musíme uvádět do konkrétního života, abychom ho vůbec byli schopni pochopit. Abychom ho nezneužívali, ale abychom nechali slovo Boží působit to, k čemu bylo posláno. Totiž, aby se vtělilo do lidských skutků.

Do kaple přicházejí k oltáři, aby tam přicházely i se svými

dary. A vždycky budou mít jistě na mysli slova Písma: „Když přicházíš se svým darem k oltáři, a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar, napřed se jdi smířit, a teprve potom přijď a obětuj svůj dar.“ Od nesmírného Bůh žádný dar nepřijme.

Ano, přijít pravdivě k bohoslužbě, to nutí člověka k tomu, aby budoval zdravé vztahy kolem sebe. Tam u oltáře budou prožívat zpřítomnění Kristovy kalvárské oběti, proměnění chleba v Kristovo Tělo a vína v Kristovu Krev. S tím se mohou proměňovat také všechny ty hodnoty, které jsme přinesli, abychom je na tu obětní misku položili. Když na obětní misku klademe svoje bolesti, problémy, oběti, ale i to, co bylo slabostí a mínusem v našem životě, Pán je ochoten to proměnit v pozhnání a novou hodnotu. A ony mohou přinášet na obětní misku – a jistě to dělají a budou dělat – nejen svoje starosti, problémy a oběti, ale i těch, kteří žijí kolem v tomto městě, v této diecézi, na celém světě. A pak, když přijmou Ježíše, znovu si uvědomují, jak veliký je ten Bůh, který je na vrcholu, ale který se dává do

Po mši svaté, při které olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner posvětil novou kapli, obětní stůl a svatostánek, posvětil také vnitřní prostory nového kláštera. Při tomto úkonu jej klášterem provázela představená klarisek-kapucínků – sestra Anežka

Pohled na kapli sv. Anežky České z vnitřního prostoru nového kláštera.

služby. Do služby člověku. Tomu ubohému člověku, na kterého se někdy díváme tak kriticky, jakou hodnotu musí mít ten člověk, když sám Bůh jde sloužit člověku. Sám Bůh se stává pro něj pokrmem. Ano, jakou hodnotu má asi ta sestra vedle, když Bůh pro ni tolik udělal. Když on v ní přebývá, když ona se stala svatostánkem, ve kterém je Kristus. S jakou úctou se musím k ní chovat.

Ale jestli takhle přemýšlíme nad tím, jak sestry přicházejí do kaple, aby mohli žít dobře ve své komunitě, kvůli čemu tam přišly, rozjímáme také o tom, jak sem přicházíme my? Nebo jak přicházíme kamkoliv jinač ke mši svaté? Má-li se totiž v našich rodinách žít radostné společenství, potřebujeme k tomu také modlitbu, potřebujeme k tomu také společně prožitou bohoslužbu, s tím, že tam přicházíme pokleknout před Pána a vyznat své viny. A dělá to ten příbuzný, stejně jako já. I ten prosí o novou sílu, jako já. I ten se kaje, jako já. I ten čerpá sílu, aby začal nově. A odchází jako svatostánek naplněný Kristem, a proto ho musíme vidět s takovou úctou.

Kdybychom, drazí přátelé, dovedli takto přicházet k oltáři, pak jsem přesvědčen, že se nebude mluvit tolik o problé-

mech a krizích v rodině, protože bychom uměli, tak jako se to učí feholní společenství, z liturgie, z modlitby čerpat sílu k tomu vytvářet kousek nádherné církve, tak by se každá naše rodina stávala maličkým klášterem, maličkou komunitou, ve které má své místo Bůh, komunitou, která je otevřená a proniknutá duchem Boží lásky.

Chceme-li v této chvíli, přátelé, prosit Pána, aby pozhnal toto místo, tento kostel i celý klášter pro komunitu sester, prosme zároveň nejen za ně, ale i za ty, kteří do tohoto kláštera kdy v budoucnosti vstoupí. Ale prosme i za nás a za naše rodiny, abychom byli schopni tak pravdivě žít svůj vztah ke Kristu – hodnotě číslo jedna v našem životě – abychom byli schopni tak pravdivě přicházet do společenství k oltáři, aby z každé naší rodiny se stalo společenství krásné, krásný kousek církve, který pomáhá budovat krásné společenství ve světě. A dodejme, že snad z takových rodin budou i vycházet jednou ti, kteří budou moci rozšiřovat společenství zasvěcených Kristu na celý život.

Amen.

Fotografie na titulní straně zachycuje okamžik, kdy se poprvé do svatostánku nové kaple sv. Anežky České ukládala Nejsvětější Svátost oltářní.

Adventní očekávání

Odedávna očekávali lidé návrat ztraceného Boha. Když se naplnil čas, přišel Ježíš, Boží Syn, na tento svět, aby přivedl padlé lidstvo zpět ke svému Otci. Jeho příchod znamenal první vrchol v dějinách spásy, druhým vrcholem je jejich konečné naplnění při novém příchodu Páně na konci času. Ale bludné cesty ještě zdaleka neskončily a mnozí hledají pomoc u samozvaných „spasitelů, u falešných mesiášů“.

Adventní očekávání lidstva

Není to jen izraelský národ, který očekával svého Mesiáše. I pohanské národy žily v adventním očekávání spasitele. Především v těch náboženstvích, která mají svá mystéria, je možno konstatovat záhadný nepokoj.

1. Hodnocení mimožidovského očekávání

O naznačeném adventním očekávání v mimožidovském prostoru je možno hovořit jen obezřetně. Myšlení a zbožnost jiných národů (Řeků, Římanů nebo Germánů) jsou od biblického světa tak odlišné, že na základě jejich náboženských obyčejů je možno vyslovit jen domněnky o pohanském adventním očekávání. Pokud je volání po vykupiteli u pohanů zřetelné, pak vychází z *pocitů duševně-náboženské nouze* těchto lidí a z *tichého zjevení samého Boha*. Aby Bůh připravil i mimožidovské národy

na příchod Spasitele, nastoupil Bůh stejně jako před Kristovým narozením i nyní své zvláštní cesty. Bůh může využít i mýtů a pověstí, primitivních obětních kultů a uctívání hvězd k tomu, aby vychovával představy jiných národů ke Kristu (srov. Gal 3,24). Modlitby, pobožnosti a oběti se vyskytují u všech národů. Hříšný člověk se tak pokouší vejít ve styk se svatým Bohem. Tento náboženský postoj je tím silnější, čím více se blíží »konec času«.

2. Mimobiblická očekávání

I mimožidovské lidstvo hovoří o »zachránci a spasiteli«. Mimo to objevují se v pohanském světě náznaky, které očekávají spásu od nového věku nebo chtějí dosáhnout spásy skrze tvrdou askezi a pokání, případně skrze astrologické spekulace. Mnoho mesiášských paralel vede buď k dobru, nebo ke zlu (zloduchu, antikristu).

Na světovém kongresu pro laický apoštolát, který se konal v Římě v říjnu 1957 vypovídal Číňan Wu, jak stojí náboženství Dálného Východu se svou tisíciletou zbožností a filozofií v hlubokém adventním očekávání: »Mužové jako Buddha, Konfucius, Lao-Tse a Mocius rozšiřovali mravní a duchovní nauky, které nepřestaly ovlivňovat život lidí v Asii. Směs jejich idejí vytváří typicky orientální myšlení a životní způsob. Mně se zdá, že podle plánu Boží Prozřetelnosti byli tito mužové pedagogy, kteří svým způsobem vedli lidi ke Kristu. Podle mojí osobní zkušenosti byly nauky a ideály, které jsem přijal od východních mudrců, jako vyřezané dřevo, které mi Pán vložil do ruky. Když jsem pak našel domov v pravém náboženství, mohl jsem si uvědomit to, co bylo podobné a co zapadalo přesně do zářezů onoho dřeva«.

Přehled falešných mesiášů:

Hinduismus

Kalki, který vypučel z hříšných božských styků, přijde na konci časů jako vykonavatel boha Višnu se zářivým mečem na bílém koni, aby zničil zlé a způsobil zánik světa.

Buddhismus

Buddha předpověděl příchod *Maytreji* jako nového zvěstovatele a zachránce učení.

Konfucianismus

Konfucius ujišťoval své učedníky, že *přijde svatý z nebe, který zná všechny věci a má všechnu moc na nebi i na zemi*.

Parsismus

Zarathustra napsal: *Na konci času se zjeví Saosyant (spasitel), který svým věrným ve velkém boji duchů prorazí cestu k Bohu*.

Židovství

Židé stále očekávají příchod mesiáše. V r. 1666 prorokoval Sabbatay Sevi jeho příchod. O Novém roce 1675 se nechal od sabbatiánů provolat v Jeruzalémě za spasitele. **Samaritáni** čekají *Ta'eba*, který objeví archu úmluvy v Nablu.

Helenismus

Platon píše: *Musíme čekat, až někdo přijde, kdo nás naučí, jak máme přinášet oběti a jak s máme chovat k lidem. Jen jediný Bůh nám může dát zjevení* (Phaedon).

»Až se objeví na zemi *Spravedlivý, bude zajat, bičován, spoután, oslepen na obě oči, a konečně po všem utrpení bude přibit na kříž*« (O státu 2, 5, 361).

Islám

Na konci času vzejde z Mohamedova domu *Mahdi*.

(V r. 1880 vystoupil Mirza Ghulam Ahmad jako Mahdi (†1901).

Kardinál John Herry Newman řekl o různých adventních cestách lidstva:

»*Chtěl bych vyslovit pojem, který se hodí na každého nábožensky založeného člověka, který nezná Krista:*

Stojí a vyhlíží, čeká na naplnění...“

A. G. Secchi
(Ewig 11–12/96)

Jubileum roku 2000 má být velikou modlitbou chvály a díkůvzdání – pokračování ze str. 2

3. knize Mojžíšově čteme: »Tento padesátý rok prohlásíte svatým a vyhlásíte v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. Bude to pro vás léto milostivé. Vráťte se každý ke svému pozemkovému majetku, každý se vrátí ke svému rodu« (Lv 25,10).

K největším výdobytkům jubilejního roku patří *„emancipace“ všech obyvatel, kteří po-*

třebovali být osvobozeni. Při této příležitosti získávala každá osoba mužského pohlaví zpět do vlastnictví majetek předků, který ztratila, když jej sama prodala, nebo o něj přišla, když sama upadla do otroctví. Země nemohla být opuštěna, protože byla Boží, a ani Izraelité nemohli zůstat stále otroky, když si je Bůh „vykoupil“ jako svůj výlučný majetek tím, že je osvobodil od otroctví v Egyptě.

Je třeba zdůraznit hlavně to, co Izaiáš vyjadřuje slovy *„vyhlásit léto Hospodinovy přízně“*. Jubilejní rok je „léto přízně“ církve, rok odpuštění hříchů a trestů za hříchy, rok smíření mezi těmi, kdo se sváří, rok mnoha obrácení a svátostného i mimosvátostného pokání.

(Jan Pavel II., *Tertio millennio adveniente*, čl. 9–14, pokračování příště)

Nový apel Jana Pavla II. za mír v Zaire

22. listopadu vyzval Jan Pavel II. mezinárodní společenství, aby pomohlo účinným způsobem k ukončení nepřátelství a bojů v Zaire.

„Zatím co v Kivu dochází k dramatickým událostem, myslím na všechny zairský lid a zvláště na ty, kteří jsou vystaveni utrpení, i na ty, kteří jim v sousedních zemích poskytli pohostinství. Opakují ještě jednou s veškerou rozhodností svou výzvu za rychlý návrat pokoje.“

„Je naléhavě třeba ukončit tuto tragédii, hon na lidi, který pořádají v hlavním městě a v jeho okolí jejich pronásledovatelé. Aby všechny strany tohoto dramatického konfliktu našly odvahu k dialogu a hledaly upřímně smír ve jménu spravedlnosti a respektu k lidské osobě.“

Papež se pak obrátil na mezinárodní společenství a vyzval odpovědné politiky, „aby zdvojnásobili své úsilí a poskytli pomoc lidem této země, kteří strádají nedostatkem potravin a lékařské péče, takže se ocitají v tragické situaci. To je velmi naléhavé a nutné.“

„Ještě jednou vyzývám k rychlému návratu míru. Násilím se nic nevyřeší, naopak, rozmnožuje se utrpení a bída těch nejubožejších.“

Papež se pak obrátil přímo na katolické společenství této středoafričské země a na místní církve a žádal, aby se rozvinuly iniciativy humanitární pomoci těm nejpotřebnějším, aby se dostalo pomoci pro politickou formaci laiků, což je rozhodující pro budování právního státu a spravedlivé a mírumilovné společnosti. Afrika potřebuje odpovědné politiky, muže i ženy, potřebuje světce, kteří až do hloubi duše milují svou vlast.“

Také předseda zairské biskupské konference kinshaský arcibiskup kardinál Frederic Etsou Nzabi Bumungwahi ha žádal ve svém pozdravu papeži větší úsilí mezinárodních organizací.

ASCA

Prosíme opravte si: Při sazbě čísla 48 týdeníku Světlo došlo nedopatřením k chybě ve jménu autora článku nadepsaného Stromček a dárek (na straně 4). Jméno autora správně zní Bohumil Kobliha. Za toto nedopatření se autorovi i čtenářům omlouváme.

Poselství Královny míru

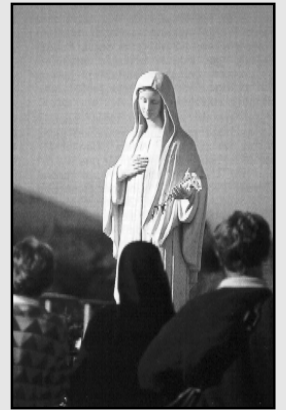
Drahé dítky!

Dnes vás znovu vyzývám k modlitbě; modlitbou, postem a malými obětmi se připravte na příchod Ježíšův.

At' tato doba, dítky, je pro vás milostiplná.

Využijte každý okamžik a číňte dobro, protože jen tak ve svých srdcích pocítíte Ježíšovo narození. Když vy svým životem dáváte příklad a stanete se znamením Boží lásky, radost převládne v srdcích lidí.

Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Medjugorje 25. 11. 1996

„Naše srdce je neschopné milovat, a Bůh to ví...“

Již jen několik dní nás dělí od Vánoc. Ač mlčky naše Matka nás zve k modlitbám pro Dítě Ježíše^(x). Zve nás, abychom neztráceli žádný z okamžiků ani dní, které nás přibližují Kristovu příchodu na svět.

Musíme tedy posvětit tyto zbývající dny modlitbou, láskyplným cvičením v postu a darem drobných obětí. To vše působí jako malá píchnutí špendlíkem, která pomáhají udržovat naše tělo napozoru, bdělé v očekávání. Naše srdce se podobá stáji, místu, kam bychom si sami nelehli, protože jsme stále mimo naše srdce. Maria nám oznamuje dobrou novinu: Ježíš tam chce přijít a udělat svůj příbytek. Naše srdce bude „Domem Božím“, Otec bude plně milovat Syna v našem srdci a ovocem bude vylití Ducha

svatého do celé naší bytosti. Naše srdce je neschopné milovat, a Bůh to ví, proto přichází milovat sám sebe v nás, tím, že nás přetváří ve svou Lásku.

Jak Ho přijmeme? Naše Matka nás vychovává, abychom Ho uměli přijmout. Říká nám, že připravíme-li se dobře, pocítíme Jeho příchod! Jaké vylití Lásky můžeme doufat! A cítíme-li Jeho příchod, druzí ho ucítí kolem nás.

Rozhodněme se! Pomodleme se každý den k Dítěti Ježíši a připravme své srdce v bdění a modlitbě, abychom Ho přivítali a přijali.

Bratr Efraim, „Pokyn“ k poselství P. M. z 25. 11. 1996, redakčně upraveno

^(x) „Dítě Ježíš, Král Lásky“ a úcta k Němu má ve spiritualitě Komunity Blahoslavenství své význačné místo. Výzva k těmto modlitbám přišla z Francie 24. 11., když nikdo ještě nevěděl, co nám Panna Maria tentokrát řekne... Výzva začíná slovy: „Svatá Panna, coby dobrá židovská matka, nám vložila do srdce, abychom jejímu Synu udělali k Vánocům radost, abychom mu připravili dárek!...“ a končí návrhem modlitby pro Sdružení Maria Královna Míru, kterou předávám ve volné úpravě:

DÍTĚ JEŽÍŠI, KRÁLI LÁSKY!

Přijď a přikryj nás všechny pláštěm své nevinnosti, plenkami svého narození a svou svatou poslušností...

V čistotě Tvého božského dětství zasvěcujeme sami sebe a všechny bratry a sestry, vše, čím se zabýváme... Učiň každé srdce podobné Tvému, navštiv každou duši a přijď uzdravit vše, co v nás nechválí Tvou Moudrost.

Kéž skrze Mariino Srdce jsme Ti kolébkou, kde můžeš odpočívat v radosti Otce a rozkoši Ducha svatého. Amen.

(Volně podle modlitby pro SMKM)

Radio Proglas

Ředitel:

P. ing. Martin Holík

Adresa:

Radio Proglas, Barvičova
85, 602 00 Brno

Vysílací doba:

denně 21 hodin (5.00–2.00)

Pracovní doba redaktorů:

po–pá 8–17
kromě pá 10–12

Telefon:

05/43217241, 43217243

Fax:

05/43217245

Vstup do živého vysílání:

05/43217242 (pouze pro
vyhrazené pořady nebo po
výzvě moderátora)

E-mail:

holik@proglas.anet.cz

WWW:

easter.proinfo.cz/
WWW/PAGES/PROGLAS/
proglas.html

Pásmo:

VKV FM II (85,5–108 MHz)

Vysílače:

Svatý Hostýn 90,6 MHz,
Brno 107,5 MHz

Filiální studia:

Radio Proglas, **studio Ra-
dim**, náměstí Republiky 3,
PS 68, 771 11 Olomouc (ve-
doucí Mgr. Antonín Míšek),
telefon (+záznamník):
068/522 06 68

Radio Proglas, **studio Kris-
tián**, Thákurova 3, 160 00
Praha 6-Dejvice (vedoucí
Pavel Smolek)

Radio Proglas žije z darů,
příspěvků posluchačů a přátel.

Pro Klub přátel Radia Pro- glas:

Nadace Radio Proglas (ředi-
tel ing. Stanislav Beránek)
Bankovní spojení: Komerč-
ní banka Brno-město,
85038-621/0100, konstant-
ní symbol uvádějte při pře-
vodu z konta 558, při podá-
ní pošt. poukázkou 379.
Jako variabilní symbol lze
uvést rodné číslo dárce
nebo členské číslo klubu,
případně IČO. Bůh vám od-
platí za dary.

- 11.00** Čtení na pokračování
11.30 Hudba před polednem
11.55 Myšlenka na den (R)
12.00 Angelus Domini
12.05 Hudební siesta se
Střípkem poezie
13.15 Hlásí se studio (R)
13.45 Morava – místní
zpravodajství
14.00 Populární hudba
14.15 pá Sportovní pozvánka
15.00 1. pá Křížová cesta
15.15 Pětadvacítká (R)
15.40 Listárna
15.55 Myšlenka na den (R)
16.00 Vzkazy
16.30 po Kolem se toč (R)
út Fata Morgána (R)
st Křesťanské
akademie/
Historie klíčkem
čt Slyšte lidé (R)
pá Právnick radí
16.45 pá Mozaika zážitků
17.00 út Škola za školou
st Rodinné hodnoty
17.30 po Hlásí se: Studio
Radim Olomouc
út, st Hlásí se studio
čt Studio Kristián
Praha
pá Hlásí se pravoslavní
18.00 po, st Modlitba růžence
út, čt, pá Mše svatá
18.40 po Zadání Proglasu
18.45 Alespoň jednu denně
a Pohádka
19.00 po Sportovní
Pětadvacítká
út, st, pá
Pětadvacítká ze
studií Proglasu
čt Pětadvacítká ze
studia Radim
Olomouc
19.25 Třikrát z Proglasu
20.00 Zprávy
20.05 Rozhovor a komentář
Fr. Schildbergra
20.15 Morava – místní
zpravodajství
20.30 Radio Vatikán – č
20.45 Jak se vám líbí –
po folk;
út country

- st oldies/jazz
čt folklor/dechová
hudba
pá křesťanská píseň
21.30 Počasí, sport
21.40 Denní tichá chvíle
21.45 Večerní chvály
22.10 Čtení na pokračování
(R)
22.50 TWR – Světem Bible
23.20 Vážná hudba
23.50 Čtení z Liturgie hodin
23.59 Zakončení dne
0.05 po Půlnoční linka
út Noční koncert
st, pá
Jak se vám líbí +(R)
čt Hudba současnosti
1.00 Simeonovo kantikum
1.05 Vážná hudba
2.00 Konec vysílání

SOBOTA

PONDĚLÍ AŽ PÁTEK

- 5.00** Budíme se
s Proglasem
5.30 Ranní chvály
5.55 Myšlenka na den
6.00 Zprávy
6.05 Hudba na dobré jitro
6.20 Dnešek v kalendáři
6.30 Populární hudba
7.00 Zprávy
7.05 Alespoň jednu denně
7.15 Komentář
Fr. Schildbergra
7.20 Hrajeme na cestu
8.00 po TWR – Vstupte
út TWR –
Setkal jsem se s...
st TWR – Mana
čt TWR – Zrcadlo
pá TWR – Svědectví
8.30 Radio Vatikán – č+s (R)
9.00 Zprávy

- 9.05** po Čteme
z křesťanských
periodik (R)
út Sociální učení
církve/Dokumenty
(R)
st Magazín pro ženy
čt Rodinné hodnoty
(R)
pá Pořad ze soboty (R)
9.30 po Křesťan a svět (R)
út Rodinný stůl (R)
čt Křesťanské
akademie/ Historie
klíčkem (R)
pá Hudba současnosti
(R)
10.00 po Knihovnička
Proglasu (R)
10.25 Informace o pořadech
10.30 Zprávy
10.35 Komentář
Fr. Schildbergra (R)
10.40 Folklorní okénko

- 5.00** Budíme se
s Proglasem
6.00 Zprávy
6.10 Myšlenka na den
6.15 Ranní chvály
6.30 TWR – Na frekvenci
Proglasu
8.00 TWR – Cesta k životu
8.15 Hudba dobrého rána
8.30 Radio Vatikán – č+s (R)
9.00 Právnick radí (R)
9.15 Mozaika zážitků (R)
10.00 Fata Morgána
10.25 Informace o pořadech
10.30 Zprávy
10.35 Komentář
Fr. Schildbergra
11.55 Myšlenka na den (R)
12.00 Angelus Domini
12.05 Hudební siesta se
Střípkem poezie
13.30 Populární hudba
13.45 Morava – místní
zpravodajství
14.00 Sobotní čtení na
pokračování
15.55 Myšlenka na den (R)
16.00 Vzkazy
16.30 Sociální učení církve/
Dokumenty

NEDĚLE

- 17.00 Čteme z křesťanských periodik
- 17.30 Dnešek v kalendáři
- 18.00 Katechismus katolické církve
- 18.30 Morava – místní zpravodajství
- 18.45 Alespoň jednu denně a Pohádka
- 19.00 Slyšte lidé
- 20.00 Zprávy
- 20.05 Rozhovor, Komentář
Fr. Schildbergra
- 20.15 Radio Vatikán – č
- 20.30 Modlitba růžence
- 21.30 Počasí, sport
- 21.40 Denní tichá chvíle
- 21.45 Večerní chvíle
- 22.10 Sobotní čtení na pokračování (R)
- 22.50 Duchovní hudba
- 23.50 Čtení z Liturgie hodin
- 23.59 Zakončení dne
- 0.05 Kolem se toč – předpremiéra
- 1.00 Simeonovo kantikum
- 1.05 Vážná hudba
- 2.00 Konec vysílání

- 5.00 Budíme se s Proglasem
- 6.00 Zprávy
- 6.10 Myšlenka na den
- 6.15 Ranní chvály
- 6.30 Čteme z křesťanských periodik(R)
- 6.45 Křesťanská píseň
- 7.00 Duchovní hudba
- 8.00 TWR – Hleďte krále
- 8.30 Radio Vatikán – č (R)
- 8.45 Alespoň jednu denně (R)
- 9.00 Mše svatá
- 10.25 Informace o pořadech
- 10.30 Katechismus katolické církve (R)
- 10.55 Proglaso
- 11.55 Myšlenka na den (R)
- 12.00 Angelus Domini
- 12.05 Hudební siesta se Střípkem poezie
- 13.55 Zadání Proglaso (R)
- 14.00 Pohádka
- 14.30 Blahopřání
- 15.55 Myšlenka na den (R)
- 16.00 Vzkazy

- 16.30 Písničky z archivu
- 17.00 Křesťan a svět
- 17.30 Dnešek v kalendáři
- 18.00 Modlitba rodin
- 18.25 Zadání Proglaso (R)
- 18.30 Milá návštěva
- 18.35 Knihovnička Proglasu
- 18.45 Pohádka
- 19.00 Rodinný stůl
- 19.30 Kolem se toč
- 20.30 Radio Vatikán – č
- 20.45 Jak se vám líbí opera a opereta

- 21.00 Populární hudba
- 21.30 Počasí, sport
- 21.40 Denní tichá chvíle
- 21.45 Večerní chvíle
- 22.00 Populární hudba
- 22.10 Nedělní čtení z Písma
- 23.00 Vážná hudba
- 23.50 Čtení z Liturgie hodin
- 23.59 Zakončení dne
- 0.05 Nejen slovo
- 1.00 Simeonovo kantikum
- 1.05 Populární hudba
- 2.00 Konec vysílání

Rozhlasové přednášky o výchově dětí

Od ledna do dubna 1997 bude na Radiu Proglas hovořit P. Rudolf Smahel v cyklu přednášek o výchově dětí. Jedná se o sérii třicetiminutových úvah, které pojednávají o jednotlivých fázích vývoje dítěte z hlediska pedagogického, psychologického i duchovního zrání. Přednášky se budou vysílat vždy v neděli večer v 19.00 hodin a budou také reprízovány každé úterý v 9.30 hodin. Později bude tento cyklus přednášek k dispozici na magnetofonových kazetách. P. Rudolf Smahel je docentem pedagogiky a přednáší na CM Teologické fakultě v Olomouci pedagogiku a katechetiku.

Radio Proglas žije z darů, příspěvků posluchačů a přátel.

Jinak, než jsem očekával

Kdybych dnes nechal svůj život v řádu zfilmovat – z mých 35 let jsem 15 let strávil v klášteře – zněl by titul tohoto filmu takto: Jinak, než jsem očekával.

Vyrostl jsem ve stínu dvou klášterů, takže denní styk s řádovými sestrami mi byl samozřejmostí a zanechal ve mně pozitivní stopy. Sestřičky k nám přicházely zcela nenuceně, měly pro mne často malé překvapení – a jistě se za mne modlily. Na řádové škole, vedené kněžními, jsem poznával klášterní život jen povrchně. Pateři byli mými učiteli a vážnými osobami. Byly mezi nimi svérázné a velmi rozdílné osobnosti: podnikavé, přísné, ale též velmi dobrácké. Klášterní život jsem takřka jakoby vstřebal s mateřským mlékem, sestry a kněží patřili jednodu-

še k mému životu. Že bych ale jednou sám zvolil takovou životní formu, na to jsem ani jednou nepomyslel. Řeholníci – to byli přece ti druzí!

A přece, když se chystalo k maturitě, rozhodl jsem se sám od sebe – a byl jsem jediný ve třídě – že se přihlásím do kláštera. Nějaký „vyšší zážitek“ v tomto směru, jak se sem tam vypravuje, jsem nikdy žádný neměl. Proto jsem též někdy o svém rozhodnutí pochyboval. Jen pomalu jsem vrůstal do řádového života. Mé zkušenosti v duchovním životě a má touha – snad byla toto má ces-

ta mého povolání shůry... Velkým problémem se ukázalo, jak mám o svém rozhodnutí mluvit před matkou, sourozenci, školními kamarády i před lidmi z vesnice. Jen váhavě jsem to dokázal.

Konečně přišel noviciát, studium a pastorální vzdělání. Jako v každém lidském životě vyskytly se i u mne krize, kdy jsem pomýšlel na odchod a hloubal jsem nad svým rozhodnutím. Bylo to právě ke konci šedesátých let, kdy se mnozí studia teologie vzdali, a někteří dokonce z řádu vystoupili. To nás šokovalo a my

zbývající jsme mluvili často o sobě jako o generaci „vytrvalců“.

Srovnávám-li svůj běh života, své dřívější představy o něm a svůj životní cíl s tím, jak dnes žiji, podle čeho se orientuji, jaký mám nyní životní styl a jaký je můj konkrétní svět, v němž žiji a pracuji, přicházím k následujícímu zjištění: Všechno přišlo jinak!

Toto zjištění neznamena zradu mladických ideálů a odvrát od původního směru; nejde ani o nenápadné přizpůsobení se, případně o návyk, nýbrž víc o proniknutí k podstatnému, odvrácení se od jednostrannosti a přemrštěnosti, s nimiž jsem dříve koketoval; (Pokračování na str. 10)

Křesťanská a kněžská statečnost

Na svátek Ježíše Krista Krále byl blahorečen jako mučedník P. Jakob Gapp, SM, který byl za vlastizrady odsouzen nacistickým soudem 2. června 1943 k trestu smrti a 13. srpna 1943 ve vězení Berlin-Plötzensee st'at

Narodil se 26. června 1897 ve Wattens v Tyrolích jako poslední ze sedmi dětí v dělnické rodině. Během studia na františkánském gymnáziu v Innsbrucku musel v r. 1915 narukovat a byl na italské frontě nejdříve raněn a po novém nasazení na frontu zajat.

Po návratu v r. 1919 vstoupil do noviciátu marianistů v Greinsinhofu. V r. 1925 složil věčné řeholní sliby. V r. 1930 byl ve Friburgu vysvěcen na kněze. Působil jako učitel náboženství a spirituál a věnoval obzvláštní pozornost chudým žákům. Vedl své studenty k tomu, aby navštěvovali chudé v jejich domovech. Sám se často zřekl topení ve svém pokoji a věnoval palivo potřebným.

Když v Rakousku zesílil nacismus, postavil se s velkou

rozhodností na odpor v duchu encykliky Pia IX. „Mit brennender Sorge“. Jeho postoj pokládali představení za nebezpečný. Po anexi Rakouska byl po jedné inspekci ve své vyučovací hodině suspendován. Nejdříve se zdržoval u svých rodičů, pak u jiných příbuzných a nakonec odešel do Bordeaux, kde strávil čtyři měsíce u tamních marianistů. R. 1939 odjel do Španělska, kde působil ve Valencii jako profesor. V dopisech z té doby naznačoval svou připravenost k mučednické smrti: „Kéž by mi Bůh dal tu milost, abych mu mohl svou krví vydat svědectví!“

V srpnu 1942 se P. Jakobovi představil německý občan jako berlínský Žid a žádal o výuku náboženství. Stýkali se spolu několik měsíců a bývali přítomni i jiní Němci.

Při jedné návštěvě severního Španělska, kam jej tito přátelé pozvali, přemluvili jej, aby se na skok podíval do Francie. Byla to však léčka. Na okupovaném francouzském území byl zatčen, převezen do Berlína, kde byl odsouzen pro vlastizrady k trestu smrti. Říšský ministr spravedlnosti zamítl předloženou žádost o milost a zakázal vydat jeho tělesné pozůstatky, aby se zabránilo veřejným poctám.

Na pamětní desce ve farním kostele ve Wattens je napsáno:

*Jeho smrt je obětí
i příkladem*

Dr. Karl Ludwig Neuhaus, který jej před soudním procesem jako nacistický úředník vyslyšel, byl jedním ze svěd-

ků při procesu blahorečení. Před biskupskou komisí vypověděl:

„O takových náboženských osobnostech, jakou byl P. Gapp, chtěli být Himmler a Hitler zvláště informováni. Proto všechny protokoly o výsledku ještě s dalšími doplňujícími informacemi musely být předány k posouzení Himmlerovi prostřednictvím šéfa říšské bezpečnostní služby.“

„Když mi byla položena otázka, co P. Gapp pro mne osobně znamená, odpověděl jsem takto: Takových lidí jako P. Gapp je velmi málo a počet těch, kteří skutečně žijí podle zásady, že více se sluší poslouchat Boha než lidi, je velice malý. V tom je pro mě P. Gapp světlou postavou, kterou mám stále před očima, stejně jako obraz své zbožné matky.“

Podle výpovědi Dr. Neuhaus se prohlásil P. Gapp při výsledku: „Poznal jsem ze studia dějin prvních století křesťanství,

Jinak, než jsem očekával – pokračování ze str. 9

dále o vykrytalizování osobnosti s bezpečným centrem a o schopnost k angažování, za což většinou vděčím působení řádového společenství.

Jinak, než jsem očekával, znamená též:

– Myslel jsem, že v klášteře žijí od světa odvrácení lidé, kteří jinde ztroskotali, že tu jsou podivíni, kteří zde vedou přemrštěný život. Dnes naopak zjišťuji, že je tu plno spolubratrů, kteří sem šli z nejhlubšího přesvědčení; jsou mezi nimi silné osobnosti, mužové, kteří se s hlubokou vírou a vášní angažují pro druhé.

– Myslel jsem, že život v řádu znamená prožít jej za zdmi daleko od světa, zatímco nyní vidím,

že jsme se světem velmi spojili, například se zápasem církve proti sekularizaci a s lidmi hledajícími smysl života. Každý den jsem mezi mladistvými.

– Obával jsem se, že v klášteře se ztratí jedinec s cennými vlastnostmi, že se musí přizpůsobit, zařadit, a bude pak „normovaný“. Spíše opak je pravdou. V klášterních společenstvích je svobodě vyhrazen velký prostor a společenství je schopno nejen vydržet méně sympatické vlastnosti, nýbrž pomáhat rozvíjet talenty a podporovat jedince. Já jsem byl v každém případě obohacen, ne oloupen!

– Dříve jsem lidi posuzoval podle toho, co dokázali, jak mysleli a jak byli vzdělaní.

V klášteře jsem poznal úplně jiná měřítka. Stal jsem se vděčný za zkušenost se samotou, s tichem i se společností. To vše platí málo v očích obzvláště dnešního světa!

– Měl jsem předsudek proti mnichům, že dělají pro člověka málo a že jsou bezcenní. Dnes vím, jak hodnotnou a důležitou službu řeholníci denně vykonávají. Je dobře, že jsou – tito řeholníci a řeholnice!

– Též jsem si dřív myslel, že v klášterech žijí zbožní, skoro svatí lidé, kteří se na cestě k dokonalosti už nacházejí daleko vpředu. Dnes vím o „ubohosti“ mnoha spolubratrů, vím ale též o jejich zápasech se sebou a jejich hledání; vím o jejich „nocích nevíry“. A právě to mně je dělá tak sympatickými.

Souhrnem bych chtěl říci: jsem připravený, abych se vrátil a nanovo se orientoval. Jsem stále ještě připravený usilovat o podstatné, přijít k Bohu blíže, svěřit se Mu a dát se Mu k dispozici.

Snažím se následovat Krista ve šlépějích zakladatele našeho řádu a přivlastnit si slova naší řehole: „Stát se prorokem lásky a služebníkem usmíření.“ Svého kroku jsem nikdy nelitoval, dnes bych jej učinil stejně jako předtím. Jsem Bohu každý den vděčný, že mě přijal do své služby.

(L. H.)

*Úryvek z knihy Adalberta Ludwiga Ballinga a Josepha Hopfgartena **Následuj mne.***

Další informace o této knize naleznete na poslední straně v tomto čísle.

že poklad víry katolické církve může být zachráněn a uhájen jen tehdy, jestliže tu budou katolíci, a především katoličtí kněží, kteří obětují i to poslední, aby hájili věc církve, kterou já pokládám také za věc Boží... Nechci osobně nikoho zavazovat, aby zaujímal stejný postoj jako já. Ale jsem si vědom, že musí být určitý počet kněží a věřících, kteří budou vydávat svědectví o katolické pravdě s posledním nasazením pozemského bytí. Musel bych sám sebe obvinít ze zbabělosti, nedostatku zmužilosti a polovičatosti, kdybych nejednal tak, jak jsem jednal.

Nebude-li dostatek statečných křesťanů, je docela možné, že za sto let budou muset přijít černoši z Afriky, aby znovu kristianizovali Evropu.“

Přizpůsobené „polokatolíky“ mocipáni sice šetří, využijí, ale také jimi pohrdají.

Dr. Neuhaus dále řekl: „Tento jeho postoj byl pro mne

to nejpůsobivější, co jsem kdy zažil. Neznám vůbec žádného jiného člověka, který by mě přiměl tak přemýšlet o životě, jeho počátku i konci, o jeho smyslu.“

O Himmlerově reakci na zprávu o případu Gapp Neuhaus vypověděl: „Obsah rozsudku pochází od Himmlera, který řekl, že Německo by stálo pevně a mohlo vyhrát válku, kdyby mělo milion takových soudruhů, kteří by měli tak pevné přesvědčení jako P. Gapp“.

Co by se stalo s Evropou, kdyby zde byl milion katolíků, kteří by byli tak důslední a pevní jako P. Gapp? Jak by vypadalo předávání víry, nová evangelizace?

P. Gapp by na takovou otázku odpověděl: „Přemýšlej o tom. Ale nečekej, že se ten milion opravdu najde. Začni ty sám!“

př. -Iš-

V 7 hodin budu u milého Spasitele.

Moji milí bratraci a tety, milý Sepple a všichni moji drazí! Až se tento dopis dostane do vašich rukou, budu již v lepším světě. Protože nevím, zda Sepple a Anna jsou ještě ve Wattens, píše Vám, aby se dopis neztratil.

Byl jsem loni 9. listopadu zatčen na francouzském území, převezen do Berlína a nakonec 2. června na svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova odsouzen k smrti. Dnes bude rozsudek vykonán. V 7 hodin večer odejdu k milému Spasiteli, kterého jsem vždy vroucně miloval. Nebudte pro mne smutní. Já jsem beze zbytku šťastný. Prodělal jsem zajisté mnoho těžkých hodin, ale mohl jsem se také velmi dobře připravit na smrt. Budte hodní a snášejte všechno z lásky k Bohu, abychom se opět shledali v nebi. Zdravím všechny příbuzné a známé. Budu na Vás všechny myslet v nebi. V té těžké době od svého zatčení jsem se za Vás mnoho stále znovu modlil a budu v tom v nebi pokračovat. Všem milým zemřelým vyřídím Vaše srdečné pozdravy. Po těžkých bojích jsem dnes tak daleko, že tento den pokládám za nejkrásnější den svého života.

Pán Bůh Vám oplat' všechno, co jste pro mne od mého mládí vykonal. Sepple, milý Sepple, jak často jsem na Tebe myslel! Nebud' smutný! Všechno pomine, jen nebe ne. Opět se sejdem a pak už nebude žádné odloučení! Sděl všem mým příbuzným moji smrt. Byl jsem odsouzen za vlastizradu. Pozdravte ode mne také moje dobré známé, Vy víte které. Naše maminka mě už čeká. Jen několik hodin a budu u ní. Jaká radost! Tak pozdravte ode mne opravdu srdečně všechny! Modlím se za Vás, modlím se i za svou vlast. Tak pa, synovče!

V J. M. J

Váš vždy milující Jaggel

Cesta svatého Vojtěcha k Životu

Řehole sv. Benedikta k nám přišla před více než tisíci lety, když sv. Vojtěch, druhý pražský biskup a benediktinský mnich, ve shodě s knížetem Boleslavem II. r. 993 založil první mužský klášter na půdě Čech u pramene Brusnice na Břevnově.

Benediktinský život má v sobě nesmírně a zcela specifické kvality, které potřebuje i naše doba a po kterých stále volá. Je to ticho, naslouchání, modlitba a práce. Náplň benediktinského života není apoštolská, ale obrací se na hlubinu, tříbí osobnost, upevňuje ve víře a vede k pohotovosti ve službě bližnímu. Duchovní život je podle Benediktových představ umění – ars spiritualis.

Jedná se o mlčení, pokoru, umírněnost, radost, lásku. Mezi pilíře, základy našeho života, patří modlitba, duchovní čtení,

práce, pohostinnost, pax benedictina – pokoj srdce, to je ohlas starokřesťanského života pro dnešek.

Toto vše si připomínáme ve spojení se sv. Vojtěchem, naším zakladatelem, patronem a ochráncem. Neboť v roce 1997, v roce vyvrcholení Desetiletí duchovní obnovy národa, si připomeneme milénium (1000 let) jeho mučednické smrti v Prusku, ve východním Polsku. Ten, kdo hledá a touží po bližším seznámení se životem sv. Vojtěcha, biskupa a mnicha, žijícího pod řeholí

sv. Benedikta, může se obrátit na nás, břevnovské mnichy, duchovní syny našich svatých předchůdců.

Chceme pro ty, kteří mají zájem o naši spiritualitu, pořádat pobyty u nás v klášteře buď na víkend, nebo i déle podle dohody. Slyšíš-li ve svém srdci volání, nebuď hluchý a odpověz. Těšíme se na seznámení.

Kontaktní adresa: Benediktinské arcidiákonství sv. Vojtěcha a sv. Markéty, Markétská 1, 169 00 Praha 6-Břevnov, tel. 02/35 15 20, 35 03 22.

Noví misionáři na Kubu

Po návštěvě Fidela Castra ve Vatikánu se objevují náznaky dobré vůle ze strany kubánské vlády. Po mnoha letech karibské izolace otevřely se kubánské brány dvěma italským misionářům, kteří přijedou pomáhat ve východní části ostrova biskupovi v Pinar de Rio Mons. José Siro Gonzales Bacalaovi. Oba kněží pocházejí z veronské diecéze. Giulio Batistella a Gioachino Gaiga obdrželi kubánská víza a budou moci pracovat jako diecézní kněží. Bude to „malé osvícení“ pro kubánský klérus, který čítá pouhých 234 kněží (12 z nich jsou italští misionáři) a 12 biskupů pro 4,5 miliónu kubánských katolíků. Noví misionáři prohlásili, že se ihned dají k dispozici místnímu biskupovi a půjdou tam, kam bude zapotřebí. ASCA

Cena za homosexualitu

Homosexuální praktiky se promítají do kvality duševního zdraví. Dušení deprese se vyskytuje u 40 % homosexuálních mužů, zatímco v celé mužské populaci činí tento průměr pouze 3 %. Sebevraždy včetně nezdařených pokusů o sebezabití se vyskytují u 35 % homosexuálních mužů proti 11 % u celé mužské populace. U lesbických žen činí tento poměr 31 % k 24 %.

Velkým problémem homosexuálních mužů je sklon k pedofilii. Studie prokazují, že 35 % pedofilů jsou homosexuálové. Pedofilie se jinak objevuje maximálně u 2 % mužské populace. Zneužití dětí u homosexuálů proti heterosexuálům je v poměru 150 : 20. To znamená, že odsouzený pedofil-homosexuál zneužil v průměru 150 dětí proti 20 zneužitým dětem u odsouzeného heterosexuála.

Statistiky prokazují, že život homosexuála je všechno jiné než údajná „radost“ („gay“). Homosexuální způsob života s sebou přináší velká rizika nebo je zapříčiňuje. Je proto krajně neodpovědné propagovat tento způsob života. Podle lékařských sta-

tistik o tom výmluvně hovoří konkrétní fakta. Kromě častých tělesných poškození v oblasti konečníku a prostaty, inkontinence a hemeroidů je to především výrazně vyšší procento onemocnění infekčními a pohlavními chorobami. 75 % homosexuálů nese v sobě jednu nebo i více chorob a stejné procento má za sebou jednu nebo více pohlavních nemocí. Nejméně 40 % homosexuálů se pohlavně infikuje v průběhu jednoho roku. U celé populace činí tento podíl 16,9 % a nákazu v posledním roce udává pouze 1,6 % jedinců.

HIV/AIDS

Když HIV pronikne do krevního oběhu, atakuje buňky obranného systému. Zpočátku

se nepozorují žádné problematické symptomy, ale virus proniká do mízního systému a zde se po dobu 9–10 let rozmnožuje, až zcela rozruší imunitní systém. O tomto stádiu hovoříme jako o AIDS (Acquired Immunodeficiency Syndrome). Při zhroutení ochranného systému je tělo zcela bezbranné proti všem infekcím. Průměrný čas přežití v tomto stádiu činí 18 měsíců.

Virem HIV je infikováno 30 % homosexuálů (Pittsburgh 20 %, San Francisco 50 %) 70 % těch, kteří v USA zemřeli na AIDS, byli mužové z homosexuálního tábora, kteří měli pohlavní kontakty s jinými muži. Nejčastější nemocí mezi pacienty AIDS jsou zápal plic

(85 %). 50 % trpí bakteriálními infekcemi (průjmy, rány v ústech), záněty mozku, jater a střevními infekcemi. U 15 % se vyskytují specifické formy rakoviny, z nichž některé napadají nervový a mízní systém.

Drastický příklad

Kdybychom si představili, že v jednom velkém domě v San Franciscu bydlí 10 náhodně vybraných homosexuálů ve věku kolem 30 let, pak podle nejnovějších výzkumů můžeme předpokládat, že:

- čtyři mají spolu sexuální styk, který netrvá déle než jeden rok;
- čtyři nikdy neměli spolu vztah delší než jeden rok a jen u jednoho vydržel tento vztah tři roky;
- šest z nich se stýká s neznámými a vymění nejméně dva partnery za měsíc;
- tři se účastní homosexuálních orgií, jeden je sadomasochista a jeden pedofil;
- tři jsou alkoholiky, pět občas zneužívá alkohol, pět požívá ilegální drogy;
- čtyři trpí depresemi, tři pomýšlejí na sebevraždu a dva mají za sebou sebevražedný pokus;
- osm má zkušenost s pohlavní chorobou, osm je nositeli pohlavní nákazy;
- nejméně tři jsou pozitivní HIV a jeden trpí na AIDS.

Literatura:

Thomas, Schmidt: Strait & Narrow? Compassion & Clarity in the Homosexuality Debate, Varsity Press, Downers Grove, Illinois 1995 ISBN 0-8308-1858-8
Kongregace pro nauku víry: List biskupům katolické církve o pastorační péči pro homosexuální osoby.

Katedrála sv. Víta na Pražském hradě

Katedrála svatého Víta v Praze byla budována v období, kdy duchovní, kulturní a politické dějiny šly společně v nerozdělené tradici. Její zakladatel Karel IV. ji budoval především jako hluboce věřící člověk – tedy jako dům Boží. Zároveň však také jako politik evropského formátu a člověk vysoké kultury sledoval i kulturní a politické cíle. Snažil se o duchovní, kulturní a politické pozvednutí významu Země české na evropskou úroveň. Současným jazykem bychom mohli říci, že tímto počinem usiloval o „vstup do Evropy“.

Po celá staletí pak touto velkolepou stavbou procházely duchovní, kulturní a politické dějiny naší země. Je tomu tak i v současné době, kdy ovšem velká část českého národa ztrá-

ci nebo již ztratila své křesťanské duchovní kořeny. Katedrála se tak stala jablkem sváru a právních tahanic, ačkoliv po celá staletí patřila církvi a nikoho ani nenapadlo, že by tomu mělo být jinak. Odnětí katedrály církvi bylo dílem minulého komunistického režimu, který nerespektoval prakticky žádné soukromé vlastnictví.

Pražský arcibiskup Miloslav Vlk považuje nynější právní tahanice za nedůstojné církve i opačné strany – státu. Proto koncem listopadu bez ohledu na současný právní stav celé věci a jejího možného soudního řešení podal návrh na zastavení soudního projednávání a vzdal se chrámu svatého Víta ve prospěch českého národa. Celá tato záležitost by měla být řešena novou smlouvou či zá-

konem, který by měl zajistit, aby pražská katedrála se svým význačným postavením sloužila k účelu, ke kterému byla svými zakladateli budována – aby se zde vyprošovalo a svolávalo Boží požehnání pro celou českou zemi.

Naši předkové, kteří budovali pražskou katedrálu – a vedle ní také všechny ostatní katedrály a chrámy – o toto Boží požehnání usilovali a ve stavbě viděli především její duchovní význam. Naši současníci, jak se zdá, spíš stojí o stavbu a její význam kulturní. Bylo by dobré, kdyby si uvědomili, že svého významu a postavení dosáhla katedrála především jako duchovní centrum. Bez tohoto svého rozměru by nebyla tím, čím je.

-jb-

700. výročí brněnské kapituly

Královská stoliční kapitula sv. Petra a Pavla v Brně oslavila 700. výročí svého založení v sobotu 30. listopadu v 10 hodin slavnostní bohoslužbou v brněnské katedrále. Vernisáž tematické výstavy „700 let Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla“ se konala v kryptě katedrály v 11.30 hodin. Výstavu zahájil v katedrále brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Součástí vernisáže bylo varhanní vystoupení Martina Jakubička a prezentace publikace nazvané „Sedm set let brněnské kapituly“. Výstava je pořádána za podpory Ministerstva kultury ČR; bude otevřena do 12. ledna 1997 denně – kromě nedělí – od 10.00 do 16.00 hodin.

Ruská pravoslavná církev v krizi

Bývalý polský ministr zahraničí Wladyslaw Bartoszewski mluví v souvislosti s ruskou pravoslavnou církví o hluboké krizi. Profesor Vladimír Fedorov z Petrohradu obviňuje fundamentalismus a nacionalismus z toho, že brání šíření víry. Viděno čistě statisticky, prodělala ruská pravoslavná církev díky perestrojce dynamický rozvoj. V r. 1985 mělo ruské pravoslaví 6806 obcí. V r. 1995 stoupl jejich počet již na 17 500. Počet klášterů vzrostl z 20 na 400. Za patriarchy Alexije II., který je v úřadě šest let, bylo vysvěceno 33 nových biskupů. O dorost pro pastorační pečují tři Duchovní akademie, deset seminářů a 30 dalších ústavů.

Zasedání sekce pro mládež

Pravidelné setkání Sekce pro mládež České biskupské konference (ČBK) se ve dnech 27. a 28. listopadu konalo v Praze. Členy Sekce pro mládež jsou pracovníci diecézních center mládeže, tedy lidé, kteří jsou svým biskupům

zodpovědní za pastorační mládeže v jednotlivých diecézích. Ve středu 27. 11. toto setkání navštívil také pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk. Hovořil především o nutnosti spolupráce v církvi a o potřebě trpělivosti a poděkoval účastníkům za jejich zodpovědnou a obětavou práci. Následovala mše jejíž součástí byly modlitby za uzdravení prezidenta ČR Václava Havla. Odpoledne pozdravil přítomné generální sekretář ČBK Mons. ThDr. Karel Simandl, který informoval o přípravách plenárního sněmu katolické církve v ČR. Hlavní témata setkání: příprava programu pro mládež při návštěvě papeže Jana Pavla II. v dubnu 1997, příprava českých účastníků na světové setkání mládeže v Paříži v srpnu 1997, výchova a formace mladých lidí.

Zasedání kněžské rady v Českých Budějovicích

Kněžská rada českobudějovické diecéze se na svém úterním zasedání (26. 11.) zabývala 10. rokem Desetiletí duchovní obnovy, včetně časového harmonogramu putování ostatků sv. Vojtěcha. V další koncepci správy diecéze vytypovala klíčová místa v diecézi, která budou výhledově obsazována spolupracujícím týmem (knězem, kaplanem, jáhnem, knězem-důchodcem, katechetkou, stavebním technikem...).

Kněžská rada se zabývala také otázkou nových kněžských povolání.

Küngova kritika uráží

V Itálii se dále zvedají vlny odporu proti kritickým výpovědím tübingenského teologa Hanse Künga o papeži Janu Pavlu II. Küng vyhlásil v „Deseti tezech“, které zveřejnil milánský deník „Corriere della Sera“, že jestliže je církev potápějící se lodí, je to také vina jejího „kapitána“. Ten je „restaurátorem, který by chtěl

lodičku církve dovést za každou cenu do přístavu středověké pseudojistoty“. Poslední vydání největšího italského týdeníku „Famiglia Cristiana“ tyto teze odmítá. Küngovo konstatování, že církev je „potápějící se loď“, je falešné, praví list paulinského řádu. Küng nesmí zapomínat, že svým způsobem porušuje pravdu a spravedlnost a uráží široký okruh Božího lidu, který tohoto papeže s důvěrou a láskou poslouchá.

Katolík kazatelem roku

Katolický kněz ze Skotska William Anderson byl ve Velké Británii zvolen „kazatelem roku“. Anderson zvítězil v katedrále ve Southwarku ve vyřazovací soutěži proti dvěma anglikánům a dvěma metodistům, jak informuje britský tisk.

Několik set kazatelů nejprve předložilo své příspěvky písemně, potom z nich duchovní, novináři a spisovatelé vybrali nejlepší 30. Tito kazatelé se pak před porotou představili osobně. Anderson byl v tomto výběru jediný katolík.

Adventní výstava obrazů

V kapli Arcibiskupského gymnázia (Korunní 2, Praha 2) probíhá od 2. prosince adventní výstava obrazů. Výstava je přístupná denně – kromě pondělí – od 10.00 do 17.00 hodin.

Světky v lidovém kalendáři

Muzeum Vyškovska ve Vyškově pořádá od 1. prosince 1996 do 10. ledna 1997 výstavu nazvanou „Světky v lidovém kalendáři“. Výstava, která je umístěna v 1. poschodí muzea, bude otevřena: pondělí až pátek: 8.00–16.00 hod.; neděle a svátky: 14.00–16.00 hodin. Pouze 24. prosince nebude výstava zpřístupněna.

ČBK

KARDINÁL RATZINGER ZŮSTÁVÁ

Kardinál Josef Ratzinger zůstává prefektem vatikánské Kongregace pro nauku víry. Ratzingerovo třetí období v úřadě skončilo v listopadu tohoto roku. Při představení nové knihy „Sůl země“ v Mnichově řekl Ratzinger novinářům, že zůstane v této funkci i po uplynutí tohoto termínu. Nemohl říci papeži Janu Pavlu II. „ne“, neboť papež sám byl v posledních týdnech „zdravotně postižen“.

Délka jeho dalšího působení zůstala v rozhovoru s papežem otevřena. Běžné úřední období pěti let „čistě fyzicky“ sotva mohu vydržet, zdůraznil kardinál. Ratzinger stojí v čele Kongregace pro nauku víry již 15 let.

VATIKÁN NEPODPOŘÍ UNICEF

Vatikán: Vzhledem k metodám plánování rodiny, které propagovalo světové dětské pomocné dílo UNICEF, škrtil Vatikán pro letošní rok svůj finanční příspěvek této organizaci OSN. Vyplývá to z komuniké stálého zastoupení Svatého stolce při OSN.

Poněvadž příspěvek pochází z darů, nesmějí aktivity tohoto zařízení být v rozporu s city katolíků. Místo podpory dětem přispěl UNICEF k publikaci příručky OSN o antikoncepční pilulce a své zaměstnance použil k rozdělení umělých ochranných prostředků.

ČBK

MENDLOVA ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA

Prohlášení pro tisk

Mendlova zdravotní pojišťovna v Jihlavě zveřejňuje ke zprávě v novinách a v televizi o tom, že vláda neschválila její výroční zprávu za rok 1995, následující prohlášení:

Vláda již naši výroční zprávu a účetní závěrku za rok 1995 schválila 21. 8. 1996 s výhradou, že předložíme do 30. 9. 1996 Ministerstvu zdravotnictví informaci o průběhu a výsledku inventarizace majetku a zdůvodníme výši režijních nákladů. Oba doklady jsme Ministerstvu zdravotnictví ve stanovené lhůtě předložili. Inventura i roční uzávěrka včetně výroční zprávy byla podložena výrokem auditora, který neshledal naprosto žádnou závadu v našem účetnictví a v našem hospodaření. Za rok 1995 jsme měli velmi kladný hospodářský výsledek, neměli jsme žádný dluh ani žádný úvěr, platili jsme zdravotní péči včas a řádně s jedním z nejvyšších hodnot bodu, dotovali jsme rezervní fond a vcházeli jsme do roku 1996 s dostatečným finančním přebytkem. Překročení procenta režijních nákladů jsme zdůvodnili malým počtem pojištěnců v roce 1995, který byl počátečním rokem naší existence. Nízké vybrané pojistné oproti nákladům určilo procento režijních nákladů.

Podle zprávy v médiích Ministerstvo zdravotnictví nebylo se zprávou o inventarizaci i zdůvodněním režijních nákladů spokojeno, a proto iniciovalo vládu, aby neschválila naši výroční zprávu. Vláda tak učinila, a přestože toto rozhodnutí vlády nemá podle zákona žádné důsledky, kromě doporučení parlamentu, naši pojišťovnu tím nesmírně a nespravedlivě poškodila u lékařské veřejnosti nedůvěrou a nejistotou u pojištěnců. Iniciativa Ministerstva zdravotnictví se v této souvislosti jeví jako záminka k snížení počtu pojištěneců, ne-li jako diskriminační snaha k likvidaci pojišťovny, která kromě úkolů v pojišťovnictví vyhlásila dodržování morálních principů ve zdravotnictví.

Prohlašujeme, že naše pojišťovna existuje a svou existenci bude hájit všemi právními prostředky. Lékařské veřejnosti dáváme na vědomí, že máme dostatek finančních prostředků, abychom dostali všem povinností pojištění našich klientů a hodnotu bodu chceme udržet na 0,61 Kč. Naším pojištěncům sdělujeme, aby zachovali klid a nedělali ukvapená rozhodnutí v přestupu k jiné pojišťovně. V příštím týdnu obdrží od nás zprávu o stavu účtu za rok 1995, bonusové vyhodnocení a poděkování za ohleduplnost ke své pojišťovně.

V Jihlavě 29. 11. 1996, JUDr. Fr. Kvasnička, ředitel

St. Weigel: DUŠE VÝCHODU

SBÍRKA NA KOSTEL

Naši věřící krajané na Ukrajině si Vás dovolují poprosit o finanční pomoc na dokončení kostela v české obci Čechogradu.

Nikdo z nás si nedovede představit jejich utrpení za sedmdesátiletého útlaku komunismu, kdy museli žít bez kněze a kostela, a přesto si uchovali víru a český jazyk spolu s národní tradicí.

Projevme s nimi solidární citění a podpořme jejich úsilí!

Občanské sdružení „Východní mise“
Na Záhonech 22, 140 00 Praha 4

Česká spořitelna, Václavské nám. 16
číslo účtu: 1080459-018/0800
variabilní symbol: 17/96

VÁNOČNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA SE SV. FRANTIŠKEM

v Újezdě u Uničova (20 km vlakem od Olomouce) – pro mladé muže od 16 let – se koná od večera 19.00 hod. 26. 12. do 30. 12. 1996.

**Přihlášky: Klášter kapucínů,
783 96 Újezd u Uničova.**

ŽIVOTNÍ POUTNÍ ZÁJEZDY DO SVATÉ ZEMĚ ZA MIMOŘÁDNÉ CENY V R.1997!

Izrael: 13. 2. – 20. 2., 14 500 Kč, obě cesty letecky;

Izrael – Sinaj: 11. 4. – 24. 4., 18 990 Kč, autobusem a lodí, zpět letecky;

Izrael – Sinaj: 24. 4. – 1. 5., 16 990 Kč, obě cesty letecky;

Izrael: 24. 4. – 1. 5., 16 450 Kč, obě cesty letecky;

Izrael – Egypt: 1. 5. – 14. 5., 19 490 Kč, letecky, zpět lodí a autobusem.

Vše již v ceně: letenky, loď, autobus, poplatky, ubytování v Izraeli i na lodi, polopenze v Izraeli i na lodi, pojištění, průvodce, duchovní doprovod, lékař, drobný dárek. U kombinované dopravy rovněž program na trase – Itálie, Řecko, Rhodos, Kypr.

Medjugorje – za vánoční cenu: 1 000 Kč, 27. 12. 1996 – 2. 1. 1997.

Lurdy – La Saletta: 8. 2. – 14. 2. 1997, 3 990 Kč !!! Výročí 1. zjevení Panny Marie v Lurdech.

**Přihlášky a informace: CK – AVETOUR
Jiří Chválek, Fr. Kupky 445, 518 01
Dobruška, tel./fax 0443/219 29, nebo
0602/44 16 70, mobil 0601/24 58 64.**

VEČERY MLADÝCH

11. 12. 1996 a dále každou druhou středu v měsíci od 19.00 hod. se budou konat v kostele Neposkvěšeného početí Panny Marie v Praze-Strašnicích „Večery mladých“.

Setkání začne adorací a po ní bude pokračovat program do pozdních večerních hodin. Mezi mladé přijdou zajímavé osobnosti a vystoupí křesťanské hudební skupiny. Každý si bude moci povídat o otázkách víry. Na setkání budou přítomní kněží ke svátosti smíření a rozhovorům. Nebude chybět ani bar s nápoji a občerstvením. Tyto večery jsou otevřeny i nevěřícím mladým lidem, proto bude současně probíhat u stanice metra Strašnická pouliční evangelizace Misijním centrem. Večery mladých jsou chápány jako příprava na rok 2000. Touto aktivitou církev nabízí mladým univerzální program, kterého se budou moci zúčastnit věřící i nevěřící mladí lidé z Prahy i okolí. Večery mladých připravuje Arcidiecézní centrum pro mládež a Misijní centrum ve spolupráci s hnutími a spiritualitami, které přislíbily svoji pomoc.

Za Arcidiecézní centrum pro mládež
Jana Krejsová

**3. neděle adventní 15. 12.
Jan 1,6-9**

Celý svět je Božím stvořením. Nic není vlastně zbytečné nebo veskrze zlé. Ale Ježíš je přesto jedinečný, neopakovatelný a nezaměnitelný: pravé světlo, jediné... A co je neuvěřitelné: bylo mi dáno.

**Pondělí 16. 12.
Mt 21,23-27**

Ježíšova moc byla zjevná, jedinečná – a přeci Ježíš zemřel na kříži. Toto tajemství se týká i nás – máme totiž podíl na obojím současně: na Ježíšově moci i na kříži.

**Úterý 17. 12.
Mt 1,1-17**

Rodokmen – svědectví o Boží trpělivosti, věrnosti a moci. Tak dlouho, přes tolik osudů (s tolika chybami a nedostatky) Bůh připravoval záchranu. Tuto trpělivost a věrnost Bůh neztratil, a tak ji zažíváme i my.

**Středa 18. 12.
Mt 1,18-24**

Je to podivuhodná historie. Ani v ní třeba všemu nerozumím. Ale vcelku stačí, když pochopím jedno: stalo se to, aby se naplnil slib: Bůh bude s námi. A tato skutečnost je nezměnitelná. Teď právě při svém setkání s Ježíšem ji mohou prožít.

**Čtvrtek 19. 12.
Sd 13,2-7.24-25a**

Bůh překvapuje. Samson – Izák – Jan Křtitel – Ježíš – narození každého bylo překvapivé. Ale Bůh překvapuje i dnes. A člověk, mající strach ze zklamání, s tím ani nepočítá. A Bůh přeci i tebe překvapí dobrými věcmi!

**Pátek 20. 12.
Iz 7,10-14**

Bůh dal, Bůh dává. Nejen znamení, ale i Syna, plnost života. Je to podivuhodné. A ještě podivuhodnější je, že člověk často není schopen brát, ač Bůh dává „zadarmo“.

**Sobota 21. 12.
Pís 2,8-14**

Tak něžná, plná i lidská je Boží láska k nám. Mohl bych naopak já mluvit k Bohu slovy milence? Mohu i smím. Chci? Totiž věřím jeho skutečné lásce? Zkus to!

Neděle 15. prosince 3. neděle adventní	- 1. et.: Iz 61,1-2a.10-11 Lk 1,46-48a.48b-50.53-54 2. et.: 1 Sol 5,16-24 Ev.: Jan 1,6-8.19-28	odp.: Iz 61,10b
Pondělí 16. prosince férie	- 1. et.: Nm 24,2-7.15-17a Ž: 24,4bc-5ab.6-7bc.8-9 Ev.: Mt 21,23-27	odp.: 4b
Úterý 17. prosince férie	- 1. et.: Gn 49,2.8-10 Ž: 71,2.3-4ab.7-8.17 Ev.: Mt 1,1-17	odp.: slov. 7
Středa 18. prosince férie	- 1. et.: Jer 23,5-8 Ž: 71,2.12-13.18-19 Ev.: Mt 1,18-24	odp.: slov. 7
Čtvrtek 19. prosince férie	- 1. et.: Sd 13,2-7.24-25a Ž: 70,3-4a.5-6ab.16-17 Ev.: Lk 1,5-25	odp.: slov. 8ab
Pátek 20. prosince férie	- 1. et.: Iz 7,10-14 Ž: 23,1-2.3-4ab.5-6 Ev.: Lk 1,26-38	odp.: slov. 7c.10b
Sobota 21. prosince přípomínka sv. Petra Kanišia	- 1. et.: Pís 2,8-14 nebo Sof 3,14-18a Ž: 32,2-3.11-12.20-21 Ev.: Lk 1,39-45	odp.: 1a.3a

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
	15.12.	16.12.	17.12.	18.12.	19.12.	20.12.	21.12.
Antifona	42	42	122	122	122	122	122
Žalm	786	786	786	786	786	786	786
Ranní chvály:							
Hymnus	42	42	122	122	122	122	122
Antifony	93	1046	125	125	125	125	126
Žalmy	1030	1046	1062	1076	1093	1108	1124
Kr. čtení a zpěv	94	98	126	129	133	136	139
Antifona k Zach. kantiku	94	98	126	130	133	136	140
Prosby	94	98	126	130	133	136	140
Záv. modlitba	95	99	127	130	134	137	140
Modlitba během dne:							
Hymnus	43	43	123	123	123	123	123
Antifony	44	44	124	124	124	124	124
Žalmy	1035	1051	1067	1081	1097	1113	1128
Krátké čtení	95	99	127	130	134	137	141
Záv. modlitba	95	99	127	130	134	137	140
Nešpory: SO							
Hymnus	41	41	41	121	121	121	121
Antifony	92	96	1056	125	125	125	114
Žalmy	1025	1040	1057	1072	1087	1102	1133
Kr. čtení a zpěv	92	96	100	128	131	135	115
Ant. ke kant. P. M.	93	97	100	128	132	135	142
Prosby	93	97	100	129	132	135	115
Záv. modlitba	95	95	99	127	130	134	117
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1238

Představujeme

Vám...

Knihy si můžete objednat na adrese:

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 00 Olomouc

NÁSLEDUJ MNE!

(obj. č. K 3152)

Adalber L. Balling, Joseph Hopfgarten

Co vede i dnešního člověka k tomu, aby se stal členem řádového společenství? Najde tam, co hledá, nebo nakonec zalituje, že se vzdal své osobní svobody? Jaké těžkosti se vyskytují ve společném životě? Jaká síla udržuje řeholníky pohromadě?

V této knížce píší mladí i starší řeholníci otevřeně, jak je Bůh povolal, a popisují i své všední dny buď jako misionáři v Třetím světě, nebo jako přetížení ošetřovatelé nemocných či meditující mniši v klášterní cele. Tak získá čtenář opravdový obraz dnešních společenství řádových kněží i bratrů, v nichž se mohou uplatnit mnohé talenty jak ve službě Bohu, tak i vůči bližnímu. Ze všech zde uveřejněných svědectví vyzařuje velká radost ze života. Svědectví jednoho z řeholníků jako malou ukázkou z knížky najdete na straně 9 v tomto čísle Světla.

*Brož. A5, 108 stran, předběžná
cena 48 Kč.*

Objednávání Světla

**Světlo si lze objednat
na adrese:**

* * *

**Matice cyrilometodějská
s. r. o.**

EXPEDICE

**Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1**

* * *

**Zájemce o předplatné
ze Slovenska prosíme,
aby se obrátili
na firmu RODENY
(adresa je uvedena
v tiráži), která Vám dá
instrukce
a zašle složenku
na zaplacení.**

Matice cyrilometodějská, s. r. o.
EXPEDICE
Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1

Odesílatel:

Novinové výplatné

Poštovné úvěřováno

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matice cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelství Matice cyrilometodějské. S. r. o., Olomouc. Šéfredaktor Josef Vlček. Adresa redakce a administrace: Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc 1; telefon a fax 068/522 28 03. Registrační značka MK ČR 7225. Podávání novinových zásilek povoleno Oblasťní správou pošt v Ostravě č.j. 2363/93-F/1 ze dne 23. 8. 1993. Objednávky vyřizuje administrace týdeníku. Administrace pro Slovenskou republiku: RODE-NY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 087/41 83 83; podávání novinových zásilek povoleno SF, š. p. ZsRF Bratislava, č.j. 3335-OPČ zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U tisku o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medjugorje aj.); se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.